

En quarantena

Narcís Comadira

En quarantena. Girona

L'últim reflex suspès l'aigua bruta estancada
sola amb el teu rovell les carpes malaltisses
s'esmunyen per passeres antigues els llums grocs
i l'olor del cafè l'estació deserta
l'espina a la carn jove crit d'un nen epilèptic
la cera els crisantems

fugen fugen pels ponts sobre el buit cap enlloc
i la pell es clivella es moren les magnòlies
de l'hospital gemega l'últim tren que no es para
que ve de la frontera va cap a la frontera
oblidar-se oblidar-te sobretot a l'octubre
tot m'és indiferent